

†
BORÁND GYULA.

Egy hullócsillag volt az égen,
Sugárözönbe öltözött,
Ott fönt a kéklő messzeségben,
A hold, s a fellegek között.
Végigcikkázott lángban égve,
Miként a villám sebtiben.
S aztán letűnt a semmiségbe —
Nem látta többé senkisémet!

E hullócsillag a te élted
Művész! — rövid volt az nagyon;
Alig hogy hajnallott fölötted,
Már itt vagyunk az alkonyon.
S habár a semmiségbe tűntél,
Habár a sir ma otthonod;
Egy *fénysugár* mégis maradt itt:
Emléked az ragyogni fog!

K. Gy.

Felölös szerkesztő:
Dr. NUKI.

Meg. elenik minden vasárnap
Előfizetési ár negyedévre 1 fnt 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivata
Szec. enyi-tér 12. sz.

➡ Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl. ➡

Miért nem iszik Gyuri bácsi bort?

Gyuri bácsi szerette a jó bort, de azért a karczosat is megitta s elég gyakran be is kaparászott tőle annyira, hogy még a szomszédok is megtudták — felesége szelid fogadtatásából — hogy mikor került haza, úgy éjfél után minden baj nélkül.

Egyszer azonban már megrestelte ezt a dolgot; belátta, hogy nem is ő hozzá való már az ilyesmi s elhatározta, erős fogadást tett, hogy nem iszik többet.

Meg is tartotta egy darabig fogadását, hordóit lepecsételtette, szőlőbe nem járt, a korcsmának pedig feléje se nézett.

Hanem hát az ördög nem nyugodott benne; s pár kinosan eltöltött hét után azon kezdett gondolkozni, hogy mikép lehetne megszegni a fogadását. — Okos kifogás ugyan nem jutott eszébe, de bizva abban, hogy Noé apánk közbenjárója lesz a túlvilágon, elhatározta s gondolta, hogy csak az egészségének használ vele, ha néha napján egy pár csöppet megiszik.

S így is tett! Eleintén csak szagolgatta s nézegette a gyöngyöző nedvet, majd egypár cseppet bevett orvosság gyanánt, később aztán már a korsó fenekére is belenézett s lassan-lassan ismét odajutott, hogy az előbbeni szép napok s az otthoni barátságos fogadtatások ismétlődtek:

Gyuri bácsi nem tudott már mit gondolni; de fogadást se akart tenni, mivel tudta, hogy úgy se tudja megtartani. Azért hát elpanaszolta baját egyik cimborájának, kivel együtt szoktak be-be kacsintani a csárdába s tanácsot kért tőle.

Ez adott is neki olyat, mi helyesnek találtatott s megegyeztek abban, hogy Gyuri bácsi a következő éjjel otthon fog tartózkodni s ekkor majd barátja belopódzik hozzájuk s elhajtja a disznókat. Gyuri bácsi azonban figyelmes lesz, megtudja, hogy lopni akarnak, kimegy, föllármázza a házat s megmenti a disznókat s ezzel aztán jogot nyer arra, hogy éjszaka künn alhassék a tornáczon, vagy a pajtában, honnét majd könnyen elszabadulhat a korcsmába s vissza is térhet a nélkül, hogy felesége valamit megtudna.

Igy is történt a dolog s elég jól ment egy darabig az egész csel, mert Gyuri bácsi felesége nem is gyanította, hogy a házörző éjnek idején a Mózi zsidónál vigyáz a disznókra.

Azonban ez a gyöngyélet nem tartott sokáig. Mert egyszer megesett, hogy Gyuri bácsi a szokottnál jóval többet talált bekebelezni s ajtót tévesztve nem a pajtába ment, hanem az ezelőtt megszokott helyen a feleségénél kezdett dörömbözni.

Az asszony hamar fölébredt, hallotta a lármát; de mivel az urára nem gondolt, azon hiszemben, hogy az a pajtában alszik, azért azt vélte, hogy ismét rablók törtek be. Annyival is inkább hitte ezt, mert künn a dörömbözés folytonosan tartott s már az ajtó feszegetésére is rákerült a sor.

De ő sem volt félős természetű. Kezébe fogott egy sodrófát s várta a hivatlan vendéget. Az ajtónak hosszas feszegetése után ez a hivatlan vendég be is ment, azaz jobban mondva be is esett s ott minden mukkanás nélkül elterült a földön. Ekkor aztán az asszony — nem ismerve meg őt a sötétben — hirtelen reá dobott egy pokróczot s elkezdte a sodrófával döröngözni s miközben kiabált az uráért és segítségért.

Az ura ugyan, érthető ok miatt, már nem jöhetett, de a segítség — a szomszédok összefutottak s a tolvajnak vélt Gyuri bácsit még ők is segítették kézzel-lábbal puhítgatni.

S talán agyon is puhították volna szegényt, ha épen akkor nem vetődik arra hazafelé a korcsmából Gyuri bácsinak ilyen rossz végű tanácsot adó barátja, a ki mindjárt gyanította a bajt, bement a házba, fölvilágosította a szives közreműködőket s kiszabadította Gyuri bácsit a biztos halálból.

Gyuri bácsi a kapott simitgatások után pár hét múlva ugyan fölgyógyult, de annyira szívére vette ezt a szegényítő esetet, hogy jó ideig még az utcára se mert kilépni s állítása szerint úgy megútálta a bort, hogy még most sem iszik.

Én azonban nem hiszem el neki, mert ő maga mesélte el nekem ezt a kis históriát s valószínűleg a karczos hatása folytán, mivel a rossz nyelvek azt beszélnek, hogy józan állapotában nem csak elmondani, de még csak baláni se szeret erről az esetről.

Pönöge.

Telhetetlen tanító bácsi.

— Azt mondja a tanító úr, hogy nem tudsz semmit a számolásból.

— Igen ám papa, mert a tanító bácsinak soha lehet eleget tenni. Mikor azt kérdezi, hogy mennyi az kétszer kettő és én azt mondom, hogy három, az neki kevés, vagy azt mondom, hogy öt, az meg neki sok.

Nagy a kereset.

Zongoratanító: Iszonyuan el vagyok foglalva, nincs egy szabad órám. Annyi a tanítványom, hogy nem tudok velük mit csinálni s ha akarnám, még többen is elő lennének már jegyezve . . . nem tud ön talán valahol egy nyomorult helyecskét a számomra?

Furfangos spekuláció.

— Borátom tülem, mandak én neked, hodj én ed tiz krojzáróssal is sinálok gseftet.

— És hodjan?

— Medjek ed üzletba, otand fülváltok a tizkrojczárt apró krojzerra. Aztán medjek ed másik üzletba, otand visszaváltok a krojzárokt tizkrojzárosra. És így tovább.

— Nü mit nyersz vele?

— Hodj mit nyerek? Hát véletlenül az edjik bal-tas eltévedi és ad ed krojzárral tübet?

Monolog.

Ez a sok ivás nem visz jóra. Amint csak egy kis időm lesz, le fogok szokni róla.

BUCZKÓ BERNÁT

szab. kir. rőndőr rőnddormögései szundikalásában.

Hess légy, ne piszkálógygyá, mikor még az a nyavajjás ússágíró lipolter nipség se piszkál, penig ammä valamivee czudarabb, mint te vagy itt a piarczon. De mast még azis szalutál neköm, ha möllát, amér hogy a zegész hétön csudállatos ritka tapéntattaa dógoztam.

És pediglen az égygyik illen tapéntatos dógot éjnek éczczakáján cseleköttem mög, ami má maga is valami csudállatos, hát még az, hogy valóságga mög is cseleköttem. Bizonyságom rája maga a Blunner tekéntetös vilsler úr, aki annyira möbböcsütt engöm ammér az ű szalonnalopójit azon melegibe eefogtam, hommég az ússágibajis megköszönte oszt kítötette, hogy a szab. kir. rőndérség a betörésné erélössen (ott van a kutya nyomtatásbajis, hogy erélössen) közbegyüttem, még penig rögtönözvee és hogy ez tellössen sikerütt.

Mi? No ugyi, hogy emmä valami?

Hess te, talántán irigylöd? há csak nem nyomat-hat ki a Blunner tekéntetös úr neköd is ekköszönő nyil-vánosságot.

Egészlen boldog vagyok és ettü nem tok más tönynyi, minthogy alszok ekkicsikét. Ugyis szokás mondás annagyurak közt, hogy aszongya nyugszik a babérgyajin, nahá én mast nyugszok aszszalonnájimon, akit mömmöntöttem a Blunner tekéntetös vilslerurnak.

De mindön is úgy a kezömre járt ezön a hétön. Há nem eeveszött mögén ekkis gyerök, aki esméteg én hoz-

zám tévett? Dehonnem. Az Uristen ű fölsége is rám mutajstott ezee a kis gyerökke, honni, ez a Bernát, ez az az embör, akihö folamogygyá te nyavajjás ezibil, ha valami bajjod van, ha tikfusz bánt, csak hozzá mönyne, mökkárbolház, ha ros a vized, ű ad helötte kommiskátt törköjt, ha eelopták valamidet, ünála möt-talalod, szóvaa nincs aza veszödelöm, ami nélkülem mögessön.

Má most csak még akköllött, hogy azokat a gyil-kosokat is eefogjam, akik guczást jáczczottak a Szekerka fejivee, de azok küvee. Bolond Szekerka, az ű feje lágyabb vött, mint a kü, oszt behorpatt. Dejazen szab. kir. fejem nöm horpatt be, nöm is lágy, annakokájér mingyárost eefogtam a gazembörököt, mihánst mömmönták, hokkivött.

Eztet is kiköllött raknyi annak a nyavajjás ússág-író liportelnek a labba, hollássa a zegész világ, millen eréllöm, tapéntatom, tehecs . . . hü azám, eerü maj mögis feledközöm, persze hogy tehecseségöm is van neköm; mer aztat töhetöm, amit akarok és ez a tö-hecseség.

Mast példánakokánér töhecseségömbe van, hoffö-vigyázzak a pijarezi nipségre, dején nöm akarok, ha-lom alunni akarok, mer az méginkább töhecseségömbe van. Hát azér alszok. És mivel a rőndér akkö jó, ha éber, há én ébren alszok. Mer alunni csak muszaj vammi!

A sétatérzenén.

— Mégis nagyszerü egy ilyen sétatéri zene! Az ember száz meg száz olyan régi kedves ismerösével találkozik itt, a kit még soha életében nem látott

Gugyi Pétör — Kobak Pál

baranyai tarisznnyások diskurtizálása
a kir. tábla erányában.

Gugyi Pétör: Dej millynémünemü szörönese érte szömélliségöm tisztelettyit tennap az hetivásár folyományában.

Kobak Pál: Es mibül áll az a nagy szörönese.

Gugyi Pétör: Láttam a'k királi táblai birót.

Kobak Pál: Ugyan ugye?

Gugyi Pétör: Sajátlagos két látó szömömmee látam a'p piarczon tellyös diszöltözettyiben. A'f fejin fehér lószörkolesagtollazat lobog es kardja is van neki.

Kobak Pál: Dej mirü ösmérte föl kend Nnászom, ho't Táblabiró?

Gugyi Pétör: A't tábljárul, akit a'ny nyakába akasztval vüsel.

HIRTELEN HIREK.

Húsz év előtt a város örökbe *kapott* egy milliót a bányájából; most a város kölesön *kér* egy milliót.

A multkori szalonna-lopáskor, mely reggel felé vitetődék végbe, a rendőrség ép végszóra érkezett a helyszínére es szalonnás jó reggelt kívánt a tolvajoknak.

A hernyók ellen kitünő szert talált föl lapunk gazdasági rovat-vezetője. Azt ajánlja, hogy a gazda, kinek fáiit ellepték a hernyók, hypnotizálja a csúnya férgemet. Ez pedig úgy történhetik, ha a gazda merően néz a fára, ahol a hernyók tanyáznak, s mikor azok hypnotikus álomba merültek, suggerálja nekik, hogy tüstént szálljanak le a fáról. A hernyók engedelmeskednek s a gazda elvezetheti őket egy tüzrakásra, ahol a hernyók el fognak pusztulni.

Áldozatra kész.

— Ah Arthur, már elhagysz?

— Mennem kell édes! *Tíz esztendő*t adnék az életemből, ha tovább maradhatnék, édes, melletted; de nem lehet! Ha most nem mennék el a kéglipartira, egy liter bort kellene fizetnem büntetésből.

Mentség

— Te okoszfáre voló, már megint be váltál sokva. Aztat özente a tonár ór, hodj te sináltad a legnagyobb lármó.

— Tatá, nem én sináltam a lármó, hanem a padról leesett az itatóspapirosom.

Az érzelgős utas.

Egy utas beszáll a vendéglőbe, s ott czudarul szolgálják ki, a hegyébe még borsos számlát is kap. Szó nélkül kifizeti s elhivatja a vendéglő tulajdonosát; a ki — rosszat sejtve — aggódva közeledik a vendéghez. Hanem nagyot bámult, mikor ez egészen érzékenyülve a nyakába borul s szívélyesen rázogatója meg többszörösen a kezét.

A vendéglős nem tudja mire vélni ezt a nagy szívélyességet s kérdezi a vendégtől, vajjon mi az oka ennek az érzékenyülésnek?

— Isten önnel, vendéglős ur, isten önnel! Éljen boldogul, ne felejtsem el, mert — *engem soha többé nem lát a vendéglőjében.*

A törvényszéknél

Védő: Tekintetes kir. törvényszék! Ha előfordult valaha az az eset, hogy azt — inkább mint bármely más esetet — egy más esettel összehasonlítsuk, úgy a mi esetünkben ez az eset állott elő.

A magasabb leányiskolában.

Tanár: Nos Berta, mit ért ön a jövő zenéje alatt?
Berta: A szerelmi- és bölcsődalt.

Jó ajánlat.

Lakó (a ki soha sem fizetett, s a kinek ezért a háziur fölmondott): Vegye vissza, házi úr, a fölmondást; én teszek egy jó ajánlatot. Emelje inkább föl a házbért — tudja én nagyon szeretek itt lakni.

Csillagászattani probléma.

Tanár: Vannak csillagászok, akik állítják, hogy a holdon emberek laknak.

Hölgy: Istenem, mekkora lakásszükség lehet ott olyankor, mikor a hold elfogy!

Kétes gratuláció.

Szék.

— Használt a fürdőkura.

— Óh pompásan! *Egészen más* vagyok, mint azelőtt.

— Hála istennek! Szívemből gratulálok önnek és kedves családjának.

zerkesztői dudaszó.

Kaczagó. Jó Buezkónk rőnd-dörmögéseinek megvan a maga sajátlagos szab. kir. írója s így a külső munkatársaktól csak anyagot és ötleteket fogadhatunk el, melyeket ő — ha jók — fölhasználhat. De már a megírás az ő joga és kötelessége, az egyöntetűség mián. — *L-ps.* A bogár be-

válik, de jobban szeretjük, ha a hivatalos élet bogaraiból tűzköd föl gombostűre, mint az alsóbb rétegbeli írni nem tudók leveleiből. Ezeket csak akkor tesszük ki közmulatságra, ha rém-

badarságok vannak bennük. — *R. B.* A képtárgynak tisztának kell lennie. Az öné nem az. Jobban meg kell magyaráznia, mert így nem sült el. — *Sz. K.* A kínrimein kinlódtunk. Nem olyan könnyű ám az, mint ön hiszi. Hagyja csak azt a »V. J.« belső kinringyártóira. — *Csicsóné.* Adomái régi jó ismerősök. De néhányból új ötletet lehet kiolvasztani s azokat a naptárnak szánjuk. Több kéziratról jövőre.

A hátralékok szives beküldését kéri a kiadóhivatal.

H i r d e t é s e k:

Magyar díszékszerek

oxidál ezüstből, aranyozott ezüstből továbbá vert ezüstből ékkövekkel kirakva stb. nemkülönben egyes részek ugymint:

diszkardok, sarkantyuk, gombok és mentekötők

jutánycs áron raktáron tartatnak.

Schöwald Imre

ékszerész és órásnál

Pécsett, Király-(fő) utca „Hattyu”-épület.

Zászlók és czimerek!

házak díszítésére

Ő Felsége a király fogadtatása alkalmával!

A zászlók **gyapju szövetből** készülnek és rojtokkal vannak ellátva.

Nemzeti-, városi-, megyei vagy tetszés szerinti színekben, **melyek esőben színiüket megtartják.**

50 cm	hosszú	25 cm	széles	Rúd és lándzsával a nélkül
			darabja	—35 —28
75	»	40	»	—60 —50
100	»	50	»	—80 —65
150	»	70	»	1.30 1.—
200	»	100	»	2.30 2.—
250	»	100	»	3.25 3.—
300	»	160	»	5.— 4.50
400	»	210	»	7.50 7.—
500	»	260	»	10.— 9.50
600	»	300	»	12.— 11.—

Czimereket papírra színekben.

80 cm. magas, 50 cm. széles darabja 50 kr.

Monogramok és czimerek fára vagy vaslemezre, olajban festve, tetszés szerinti méretekben megrendelhetők.

Csoportos megrendelésknél és kereskedőknek olcsóbban.

»Családi czimerek 2 frittól feljebb. leirással együtt.«
»Kamarási és származási táblák szintén festetnek.«

ENGEL DÁVID

BUDAPEST, VII. Király-utca 67. szám.

Heraldikai és Genealogiai intézet.

Állami érem
haladás- és versenyképességért.

Kiállítási arany érem
szép és jó munkáért.

SCHÖNWALD IMRE

ékszerész.

PECSETT

órák.

Főüzlet: Király-(fő)utca, a „Hattyú”-épületben.

Saját gyártmányú ékszerek és aranyárak.

Legszebb **valódi** ezüst ékszerek, asztali állványok, gyümölcsstartók, kenyérkosarak, zongora-gyertyatartók, visítierék stb. legnagyobb választékban.

Gyémánt- és nemes opálékszerek, karkötők, gyűrűk, fülbevalók, arany és ezüst joujoux, aranyláncok, uri és női aranyórák csinos és legújabb divatu kiállításban, eredeti gyári árban kaphatók.

*

Chinaezüst-árak egészen elkülönítve legnagyobb választékban vannak raktáron és gyári áron adatnak el.

*

Optikai tárgyak *legnagyobb* választékban, u. m.: *minden szemhez* alkalmas legjobb **orrszorítók, szemüvegek** arany, ezüst, alany és egyéb különféle legújabb és **kellemesen** ülő foglalatokban, továbbá iránytűk, **Aneroid** légsúlymérők bő beosztással (magyar fok-sorral), nemkülönben fürdő-, szoba-, ablak- és orvosi (láz) hőmérők, színházi látesővek, lorgnettek stb.

Jegyzet. Szemüvegeimben levő üvegek *orvosi* előírás szerint a legtisztább és legkeményebb, direkte optikai célokra készült üvegekből vannak.

Ezeken kívül nagy raktárt tartok **minden szemhez** alkalmas valódi **legjobb hegyi-jegecz** szemüvegek- és orrszorítókból.